19/09/2019

Θυρανοίξια Παρεκκλησίου του Οσίου Αμφιλοχίου του εν Πάτμω στη Βέροια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τετάρτη 18 Σεπτεμβρίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων τέλεσε την Ακολουθία του Αγιασμού των Θυρανοιξίων στο Ιερό Παρεκκλήσιο του Οσίου Αμφιλοχίου του εν Πάτμω, στο πνευματικό κέντρο του Ιερού Ναού των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης και Οσίου Νικοδήμου Βεροίας. Στην συνέχεια χοροστάτησε στον πανηγυρικό εσπερινό επί τη μνήμη της ανακομιδής των Ιερών Λειψάνων του Οσίου Αμφιλοχίου του εν Πάτμω και κήρυξε το θείο λόγο.

Ανήμερα της εορτής το πρωί ο Σεβασμιώτατος λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο, ενώ στο τέλος συνεχάρη τον Προϊστάμενο της ενορίας και Αρχιερατικό Επίτροπο Βεργίνης Αρχιμ. Ιερεμία Γεωργαλή και τον συνεφημέριο του π. Κωνσταντίνο Νικολαΐδη και τους ευχήθηκε ο νέος Άγιος της Εκκλησίας μας, Όσιος Αμφιλόχιος της Πάτμου, να τους ευλογεί και τους ίδιους αλλά και τους

συνεργάτες τους.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΣΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟ

«Τῶν Πατμίων τό κλέος, Ἐκ-κλη-σίας ἀγλάισμα, καί τῶν μονοτρό-πων ἀλείπτην, τόν σεπτόν Ἀμφι-λό-χιον, τιμήσωμεν συμφώνως οἱ πιστοί».

Πρίν ἀπό ἕνα περίπου χρόνο ἡ Ἁγία καί ἡ Ἱερά Σύνοδος τοῦ Οἰ-κουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὑπό τήν προεδρία τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας πατριάρχου κ.κ. Βαρθολο-μαίου, ἀποφάσισε τήν ἁγιο-κα-τά-ταξη τοῦ μακαρίᾳ τῇ λήξει γενο-μένου Γέροντος Ἀμφιλοχίου Μα-κρῆ, τοῦ Πατμίου καί ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἁγίου Ἰω-άν-νου τοῦ Θεολόγου. Μέ τήν ἁγιοκατά-τα-ξη αὐτή προστέθηκε στήν χο-ρεία τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας ἕνας ἀκόμη νέος ἅγιος, ἕνας ἅγιος πού ἔζησε στίς ἡμέρες μας, πού ἔζησε ἀνάμεσά μας, πού πολ-λοί τόν γνώρισαν καί ὠφελή-θη-καν πνευματικά ἀπό τήν παρουσία του καί τίς συμβουλές του, καί πού ἄφησε ἰσχυρό ἴχνος ἁγιότητος καί ἐθνικῆς δράσεως ὄχι μόνο στήν ἱερά νῆσο τῆς Πάτμου ἀλλά καί σέ ὅλα τά Δωδεκάννησα.

Ὁ ἅγιος ὅμως Ἀμφιλόχιος δέν ἔγι-νε ἅγιος μετά τήν κοίμησή του. Ἦταν ἅγιος καί στή ζωή του. Γιατί ἅγιοι εἶναι ὅσοι ἀγωνίζονται νά ζοῦν σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὅσοι ἀγωνίζονται νά ζοῦν μέ τόν Χριστό, ὅσοι ἀφιερώνουν τή ζωή τους στήν ἀγάπη του καί στή διακονία τοῦ Θεοῦ καί τῶν ἀν-θρώπων, ὅσοι ἔχουν τή χάρη τοῦ Θεοῦ.

Αὐτό ἔκανε σέ ὅλη του τή ζωή καί ὁ ἅγιος Ἀμφιλόχιος. Πρῶτα ἀφι-ερώθηκε στόν Θεό. Ἔγινε σέ νεαρή ἡλικία μοναχός στή Μονή τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεο-λό-γου, στήν πατρίδα του, τήν Πάτμο. Ἀφοσιώθηκε στήν προσευχή, στήν ἄσκηση, στή νηστεία, στήν ὑπακοή καί ἔλαβε τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία σκέπει καί ἐνισχύει ὅσους τόν ἀγαποῦν καί ἀγωνίζονται ἀπό τήν ἀγάπη τους πρός τόν Θεό. Ἀγά-πησε τόν Θεό ὁ ἅγιος Ἀμφι-λόχιος ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καί ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καί ἐξ ὅλης τῆς διανοίας του, ἀλλά γιά νά εἶναι τέλειος θέλησε νά κάνει πράξη καί τή δεύτερη ἐντολή τοῦ Θεοῦ, τήν ἐντολή τῆς ἀγάπης πρός τούς ἀν-θρώπους.

Καί τήν ἔκανε βίωμα τῆς ζωῆς του, στηρίζοντας καί καθοδηγώ-ντας τίς ψυχές χιλιάδων ἀνθρώ-πων, κληρικῶν, μοναχῶν καί λαϊ-κῶν ὡς σοφός καί στοργικός πνευ-ματικός πατέρας, καί ἀκόμη στηρί-ζοντας τους στήν Ὀρθόδοξη πίστη καί στήν ἐθνική συνείδηση, σέ μία ἐποχή δύσκολη γιά τά Δωδεκάν-νησα, διότι βρισκόταν ὑπό ἰταλική κατοχή καί ἡ Καθολική Ἐκκλησία προσπαθοῦσε ἐπίμονα νά προση-λυτίσει τούς ὀρθοδόξους καί νά τούς ἐξαναγκάσει νά ἐγκαταλεί-ψουν τήν πίστη τῶν πατέρων τους ἀλλά καί τήν ἐθνική τους ταυτό-τητα.

Ὁ ἅγιος Ἀμφιλόχιος ἀντιτάχθηκε στήν προσπάθεια αὐτή καί στήριξε καί μέ τόν λόγο του καί ἔμπρα-κτα, μέ τά οἰκοτροφεῖα καί τό μονα-στήρι πού ἵδρυσε, καί ἀκόμη μέ τή συμπαράσταση πνευματικῶν του τέ-κνων πού ἐργαζόταν ὡς δασκά-λες καί κατηχήτριες σέ πολλά νη-σιά, τήν πίστη τῶν ἀνθρώπων. Γι᾽ αὐτό καί διώχθηκε καί ἐξορίσθηκε ἀπό τούς Ἰταλούς, οἱ ὁποῖοι ἐπι-βεβαίωσαν μέ τόν τρόπο αὐτό τό σπουδαῖο ἔργο πού ἐπιτέλεσε γιά τόν Ἑλληνισμό καί γιά τήν Ἐκ-κλη-σία ὁ ἅγιος Ἀμφιλόχιος.

Ἦταν μάλιστα τόσο μεγάλη ἡ ἀγάπη του γιά τούς ἀνθρώπους καί ἡ θέλησή τους νά τούς βοη-θήσει καί νά τούς συμπαρασταθεῖ στά προβλήματα καί τίς δυσκολίες πού ἀντιμετώπιζαν, ὥστε ὁ Θεός τοῦ ἔστελνε πολλές φορές οὐρά-νια μηνύματα γιά ἀνθρώπους πού κινδύνευαν καί χρειαζόταν βοή-θεια σέ ἄλλα νησιά, καί ὁ ἅγιος ἔσπευδε νά τούς βοηθήσει καί νά τούς σώσει.

Αὐτό κάνει ὅμως καί μετά τήν κοίμησή του, καθώς εἶναι πολλοί ἐκεῖνοι πού μαρτυροῦν τή θαυμα-τουρ-γική ἐπέμβασή του μέ τά ἱερά του λείψανα καί τήν ἴαση δια-φόρων ἀσθενειῶν πού τούς χάρισε μέ τήν ἐπίκληση τοῦ ὀνόματός του.

Αὐτόν τόν μεγάλο καί σύγχρονο ἅγιο, τόν ἅγιο τῶν ἡμερῶν μας, πού φέτος συμπληρώνονται μόλις 130 χρόνια ἀπό τή γέννησή του, τιμᾶ ἡ Ἐκκλησία μας σήμερα. Καί τόν τιμοῦμε ἰδιαιτέρως ἐμεῖς ἐδῶ στή Βέροια, καθώς μέ τήν ἀξιέπαινη πρωτοβουλία τοῦ π. Ἱερεμίου δημι-ουρ-γήθηκε πρός τιμήν του τό ἱερό αὐτό Παρεκ-κλήσιο, τοῦ ὁποίου τά θυρανοίξια τελέσαμε πρό ὀλίγου.

Μέ τό Παρεκκλήσιο αὐτό π. Ἱερε-μίας τιμᾶ τόσο τήν πρώτη πνευ-μα-τική του πατρίδα, τήν Πάτμο, ὅπου φοίτησε στήν περίφημη Πατμιάδα Σχολή, ὅσο καί τόν ἅγιο Ἀμφι-λόχιο, γιατί ἐμόνασε καί στή Μονή πού ἐμόνασε καί ὁ ἅγιος Ἀμφιλόχιος Ἔτσι ἡ ἐνορία σας θά ἔχει ἀπό σήμερα, ἐκτός ἀπό τήν εὐλο-γία τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης καί τοῦ ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Βεροιέως, καί τήν εὐλογία τοῦ νέου ἁγίου τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ ὁσίου Ἀμφιλοχίου, πού ἦταν ἄνθρωπος τῆς ἀγάπης, ὅπως ἀκρι-βῶς τήν περιγράφει ὁ μαθητής τῆς ἀγάπης, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολό-γος, στή Μονή τοῦ ὁποίου ἔζησε καί μόνασε ὁ ἅγιος Ἀμφιλόχιος.

Καί εὔχομαι αὐτή τήν ἀγάπη πού εἶχε ὁ ἅγιος καί πρός τόν Θεό καί πρός τούς ἀνθρώπους νά ἀποκτή-σουμε ὅλοι μας μέ τόν ἀγώνα μας νά νικήσουμε τόν ἐγωισμό μας, ὁ ὁποῖος εἶναι τό μεγαλύτερο ἐμπό-διο γιά νά ἀγαπήσουμε τόσο τόν Θεό ὅσο καί τούς ἀνθρώπους, ὥστε νά ἔχουμε πάντοτε τή χάρη καί τήν εὐλογία καί τοῦ Θεοῦ καί τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΣΤΗΝ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

«Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος».

Χθές εἴχαμε τή χαρά νά τελέ-σου-με τά θυρανοίξια τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ παρεκκλησίου, τοῦ ἀφιερωμένου στόν νεώτερο ἅγιο τῆς Ἐκκλησίας μας, τόν ὅσιο Ἀμφιλόχιο τόν ἐν Πάτμῳ ὁσιακῶς τελειωθέντα. Καί σήμερα ἔχουμε τήν εὐλογία νά τελοῦμε τήν πρώτη θεία λειτουρ-γία ἐπί τῇ ἀνακομιδῇ τῶν ἱερῶν του λειψάνων καί νά τόν

τιμοῦμε ἐδῶ στόν ναό του καί νά λαμβά-νου-με τή χάρη του.

Ἡ τιμή τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλη-σί-ας μας δέν προσφέρει τιμή στούς ἁγίους, διότι οἱ ἅγιοι δέν ἔχουν ἀνάγκη ἀπό τή δική μας τιμή, κα-θώς τούς ἔχει τιμήσει ὁ ἴδιος ὁ Θε-ός. Ὅμως ἡ τιμή τῶν ἁγίων ὠφε-λεῖ ἐμᾶς πού τούς τιμοῦμε, διότι οἱ ἅγιοι μᾶς ἀνταποδίδουν τήν τιμή πού τούς προσφέρουμε μέ τή χάρη τους· καί ἀκόμη παρακινοῦνται νά πρεσβεύουν περισσότερο γιά ὅ-σους ἑορτάζουν τή μνήμη τους καί ἐπικαλοῦνται τή μεσιτεία τους.

Καί ἀποτελεῖ μεγάλη εὐλογία αὐ-τό πού ζοῦμε τά τελευταῖα χρόνια μέ τούς νέους ἁγίους τῆς Ἐκκλη-σίας μας. Ζοῦμε τήν ἐπιβεβαίωση τοῦ λόγου τῆς Ἁγίας Γραφῆς πού μᾶς λέγει ὅτι ὅπου ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χά-ρις. Καί εἶναι ὄντως ἀλήθεια, διότι σέ μία ἐποχή κατά τήν ὁποία ὅλοι παραπονούμεθα ὅτι ὁ κόσμος ἔχει ἀπομακρυνθεῖ ἀπό τόν Θεό, ὅτι ἡ ἀρε-τή συκοφαντεῖται καί ἡ πίστη χλευάζεται, ὅτι οἱ πειρασμοί καί οἱ σειρῆνες τοῦ κόσμου ἔχουν πλη-θυν-θεῖ, ὁ Θεός ἀναδεικνύει νέους ἀγί-ους, συγχρόνους μας ἁγίους, πού ὄχι μόνο ἔζησαν ἐν ὁσιότητι ἀλλά ἔλαβαν πολλή χάρη ἀπό τόν Θεό, ὥστε νά ἐπιτελοῦν θαύματα καί ἐν ζωῇ καί μετά τήν κοίμησή τους.

Ἕνας τέτοιος ἅγιος εἶναι καί ὁ ἅγιος Ἀμφιλόχιος ὁ ἐν Πάτμῳ, τοῦ ὁποίου ἑορτάζουμε τήν ἀνακομιδή τῶν ἱερῶν του λειψάνων γιά πρ-ώ-τη φορά φέτος στήν Ἱερά Μητρό-πο-λή μας στό Παρεκκλήσιο αὐτό πού εἶναι ἀφιερωμένο στή χάρη του.

Ἕνας τέτοιος ἅγιος εἶναι ὁ ἅγιος Ἀμφιλόχιος, ὁ φίλος ἑνός ἄλλου μεγάλου συγχρόνου καί θαυμα-τουρ--γοῦ ἁγίου, τοῦ ἁγίου Νεκτα-ρίου, τόν ὁποῖο ἐθαυμάστωσε ὁ Θεός μέ τή χάρη του.

Μέ αὐτή τή χάρη τοῦ Θεοῦ βοη-θοῦσε καί στήριζε ὁ ἅγιος Ἀμφιλό-χιος τούς ἀνθρώπους πού τόν πλη-σία-ζαν ἀλλά καί αὐτούς ἀκόμη πού δέν τούς γνώριζε καί δέν τόν γνώριζαν, ὅπως πολλοί μαρτυ-ροῦν. Ἀλλά καί πολλοί εἶναι ἐκεῖ-νοι πού θεραπεύθηκαν καί θερα-πεύονται διά τῶν σεπτῶν καί χα-ρι-τοβρύτων λειψάνων του καί ἀκόμη μέ τό νερό μέ τό ὁποῖο ἔπλυναν τά ἱερά λείψανά του κατά τήν ἀνακομιδή τους.

Ὅλα αὐτά τά θαύματα πού ἐπι-τελοῦσε καί ἐπιτελεῖ ὁ ἅγιος Ἀμ-φιλόχιος ἀποτελοῦν ἀπόδειξη τῆς ἁγιότητός του καί τῆς παρρησίας πού ἔχει ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ. Συγχρόνως ὅμως ἀποτελοῦν καί μεγάλη εὐλογία γιά ὅλους ἐμᾶς, διότι μᾶς ἀποδεικνύουν ὅτι δέν ἔχει σημασία σέ ποιά ἐποχή ζοῦμε, δέν ἔχει σημασία ἄν ζοῦμε στόν κόσμο, ἄν ζοῦμε σέ ἕνα πε-ριβάλλον ὅπου ἀντιμετωπίζουμε δυσκολίες καί πειρασμούς. Μᾶς ἀποδεικνύουν ὅτι ὅπου καί ἄν ζοῦμε, ὅποτε καί ἄν ζοῦμε, ἐάν θέλουμε νά ἀγωνισθοῦμε, ἔχουμε καί ἐμεῖς τή δυνατότητα νά ἐφαρ-μό-σουμε τό

θέλημα καί τίς ἐντο-λές τοῦ Θεοῦ καί νά ζήσουμε τήν ἐν Χριστῷ ζωή. Δέν εἶναι ἀκα-τόρ-θωτη γιά κανένα. Δέν εἶναι ἀκατόρθωτη σέ καμία ἐποχή. Ἀρκεῖ νά ἀποφασίσουμε νά προ-σπαθήσουμε καί νά ἀγωνισθοῦμε, ὅπως ἔκαναν καί οἱ σύγχρονοι ἅγιοι, ὅπως ἔκανε καί ὁ ἅγιος Ἀμ-φιλόχιος.

Καί ἐκεῖνος ἀντιμετώ-πισε δυσκο-λίες καί πειρασμούς καί διώχθηκε γιά τό πνευματικό καί ἱεραποστο-λικό ἔργο πού ἐπιτελοῦσε τόσο στήν Πάτμο ὅσο καί στά γύρω νη-σιά. Ἀλλά ἐκεῖνος εἶχε σταθερό στό-χο καί ἀμετακίνητο σκοπό τῆς ζωῆς του νά εὐχαριστεῖ μέ τίς πρά-ξεις του τόν Θεό. Νά δείχνει μέ τήν ὑπακοή του στό θέλημά του πόσο τόν ἀγαπᾶ. Διότι ἀγάπη στόν Θεό, ὅπως λέγει καί ὁ ἴδιος ὁ Χρι-στός ἀλλά καί ὁ μαθητής τῆς ἀγά-πης, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, ἀπό τή Μονή τοῦ ὁποίου ξεκίνησε ὁ ἅγιος Ἀμφιλόχιος, εἶναι νά τη-ροῦ-με τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ στή ζωή μας. «Ὁ ἔχων τάς ἐντολάς μου καί τηρῶν αὐτάς ἐκεῖνος ἐστίν ὁ ἀγαπῶν με», λέγει ὁ Κύριος. Ὅποιος ἔχει τίς ἐντολές μου καί τίς τηρεῖ, αὐτός εἶναι ἐκεῖ-νος πού μέ ἀγαπᾶ.

Καί πῶς τηροῦμε τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ; Δείχνοντας ἀγάπη πρός τούς ἀδελφούς μας, πρός τούς συναν-θρώπους μας, τούς ὁποίους ὁ Χρι-στός ὀνομάζει καί θεωρεῖ δικούς του ἀδελφούς.

Ἄς διώξουμε, λοιπόν, τήν ἀπο-γο-ήτευση καί τήν ἀμφιβολία γιά τόν κόσμο μέσα στόν ὁποῖο ζοῦμε, γιά τό περιβάλλον μας, καί ἄς ἀπο-φασίσουμε μέ τή βοή-θεια τοῦ Θεοῦ καί τῶν ἁγίων μας νά ἀγω-νι-σθοῦ-με γιά νά μιμηθοῦμε τό πα-ρά-δειγ-μά τους, γιά νά ζήσουμε ἐφαρ-μό-ζοντας καί ἐμεῖς στή ζωή μας τό θέ-λημα τοῦ Θεοῦ.

Καί ἄν τό προσπαθοῦμε αὐτό, τό-τε θά ζοῦμε καί ἐμεῖς ἀπό αὐτή τή ζωή μέσα στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ, στήν ὁποία ζοῦν καί οἱ ἅγιοι, ζεῖ καί ὁ ἅγιος Ἀμφιλόχιος, διότι «ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντός ἡμῶν ἐστί», ὅπως μᾶς βεβαιώνει ὁ Κύ-ριος, ἀλλά καί «βιά-ζεται καί οἱ βια-σταί ἁρπάζου-σιν αὐτήν», ὅσοι δηλαδή τήν ἐπιδιώκουν καί ἀγω-νί-ζονται γι᾽ αὐτήν. Καί μακάρι διά πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου νά ἀξιωθοῦμε νά τήν κερδίσουμε καί ἐμεῖς.

Ὅλοι μας ἤλθαμε καί χθές καί σήμερα γιά νά τιμήσουμε ἕναν νέο ἅγιο, ὁ ὁποῖος ὅμως μᾶς δίδει τόσο μαθήματα γιά νά πλησιάσουμε τόν Θεό, καί ἰδιαίτερα τό μάθημα τῆς ἀγάπης. Ἄν ἀγαποῦμε τόν Θεό, θά ἀγαποῦμε καί τούς ἀδελφούς μας. Καί ἄν πραγματικά ἀγαποῦμε τούς ἀδελφούς μας, θά ἀγαποῦμε τόν Θεό. Ἔτσι φεύγοντας θά πάρουμε τό καλύτερο μάθημα πού ἔχει νά μᾶς δώσει ὁ νέος αὐτός ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ ὁποῖος ἔλαβε ἰδιαίτερη χάρη καί ἰδιαίτερη εὐλογία ἀπό τόν Θεό λόγω αὐτῆς τῆς ἀγάπης, τήν ὁποία διέθετε. Εὔχομαι αὐτή ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ νά νικήσει τίς καρδιές ὅλων μας καί νά τόν ἀγαποῦμε ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καί ἐξ ὅλης τῆς διανοίας μας, ἀλλά καί τούς ἀδελφούς μας, ὅπως ἀγαποῦμε τόν ἑαυτό μας.